

[Pinholt.]

nister har dog gjort noget, som vi for vort Vedkommende ikke anser for rigtigt, idet han har nedfældet den nuværende Ejendomsskyld paa de Bygninger, som der nu paa hviler Ejendomsskyld, og har sagt, at nu kan disse Ejendomsskyldværdier ikke stige, og den Promille, hvormed de beskattes, kan ikke stige. Men i øvrigt skal altsaa Beskatningen af Grundværdien og Ejendomsskylden foregaa paa samme Maade som hidtil med $\frac{3}{4}$ for Ejendomsskylden, naar man tager 1 paa Grundværdien.

Da den højtærede Minister i Fjor forelagde sit Forslag, udtalte han:

„Forslaget er i sine Ændringer maa-
deholdent. Det holder sig paa en Linie,
som, naar der ses hen til den Stilling,
Partierne paa Rigsdagen indtog ved Ved-
tagelsen af Lovforslaget af 1926, skulde
kunne gøre dets Gennemførelse i den
foreliggende Skikkelse sandsynlig.“

Det Haab udtalte den højtærede Minister. Men det viste sig, at der slet ikke var noget Grundlag for Haabet; det var haabløst at faa dette Lovforslag igennem i denne Sal. Den højtærede Minister havde i Grunden under Forhandlingerne kun een Mand, som fulgte ham; og han græd. Det var det ærede Medlem Hr. Jens Jensen. Han maatte henvise til, at overfor de store Forskydninger, som uafviseligt vilde komme, og som vilde komme regelmæssig for alle mindre Ejendomme, mente han jo, at man i Kommunerne nok, naar man lagde Ligningen, kunde tage Hensyn til disse Skatteforhøjelser paa Ejendomsskatten og paaligne de paa-gældende noget mindre i personlig Skat.

Dette udtalte han — jeg kan citere det —, og det var jo en Henvendelse til Kommunalraadene om at lave en falsk Ligning. Man er langt ude, naar man til Begrundelse af sin Stilling til et Lovforslag skal opfordre Folk til at lave en forkert Ligning! Ja, hvis den højtærede Minister ikke mener, det er rigtigt, skal jeg tillade mig at citere, hvad det ærede Medlem udtalte; for det var ikke til at tage fejl af. Det ærede Medlem udtalte Sp. 4778:

„Jeg vil gøre opmærksom paa, at Sogneraad, som virkelig vil holde Haanden over de smaa Ejendomsbesiddere, her kan lempe Forholdene for dem.“ Saa var der nogen, der afbrød ham, fordi de saa, hvor han vilde hen.

„Jeg vil ogsaa haabe, at Sogneraadene er saa forstaaende.“ Han havde givet en lang Udvikling i Forvejen af, at han kunde ikke se bort fra, at der vilde komme saadanne Forskydninger,

det var klart, men man kunde altsaa lempe det ved at lave en forkert Linie.

Jeg kan forstaa, at den højtærede Minister nu har forelagt et andet Lovforslag, for den højtærede Minister havde overhovedet ikke nogen Grund til at tro, at vi vilde gaa ind paa dette Forslag hverken paa Grund af det Standpunkt, vi havde taget senest, eller det, vi havde taget tidligere, ingen Grund havde han til det, ikke paa noget Punkt.

Den højtærede Minister citerede ganske vist nogle af de indledende Bemærkninger til det Udkast til et Lovforslag, som Venstre har været med til at fremsætte i Landbokommissionens Betænkning, men disse indledende Bemærkninger gjorde opmærksom paa Forhold, der kan være gældende for baade Grundbeskatning og Bygningsbeskatning, og i Lovforslaget indfører man netop Bygningsbeskatning til Kommunen, og man siger i Bemærkningerne til den paa-gældende Paragraf, at Bygningsbeskatning til Kommunen kan endog være særdeles rigtig og særdeles god og særdeles berettiget og derfor kan anvendes.

Venstre har senere udtrykkelig og klart præciseret sit Standpunkt, saa der var slet ikke nogen Grund for den højtærede Minister til at tro, at vi skulde kunne gaa ind paa hans Forslag; vi har sagt det saa tydeligt, som vi kunde, og der var heller ingen, der kunde tage fejl af det. I 1924—25 — Tillæg B. Sp. 2489, jeg skal tillade mig at citere det med den højtærede Formands Tilladelse — har vi sagt klart, hvad vi vilde:

„..... At saavel Jordværdi som Bygningsværdi beskattes under Form af „Grundskyld“ og „Ejendomsskyld“, og at Beskatningspromillen for Ejendomsskylden sættes noget lavere end for Grundskylden.“

Der er ikke noget som helst at tage fejl af, det kan enhver forstaa, ogsaa den højtærede Indenrigsminister, og derfor mener jeg, at han havde ikke noget som helst Grundlag for at tro, at han kunde faa dette Lovforslag gennemført.

Det Lovforslag, der blev forelagt i Fjor, bød, som jeg allerede har sagt, paa meget store Forskydninger, og dér var det, den højtærede Minister havde prøvet sin Teori uden at tage de virkelig praktiske Hensyn, i ren Modsætning til den tidligere socialdemokratiske Indenrigsminister, som havde nøje overvaaget, at det Lovforslag, han forelagde i sin Tid — i 1924 —, ikke skulde hidføre nogen Forskydninger af Betydning; den Maade, han vilde afværge Forskyd-